ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟ ΡΑΝΤΑΡ ΓΙΑ ΤΥΦΛΟΥΣ

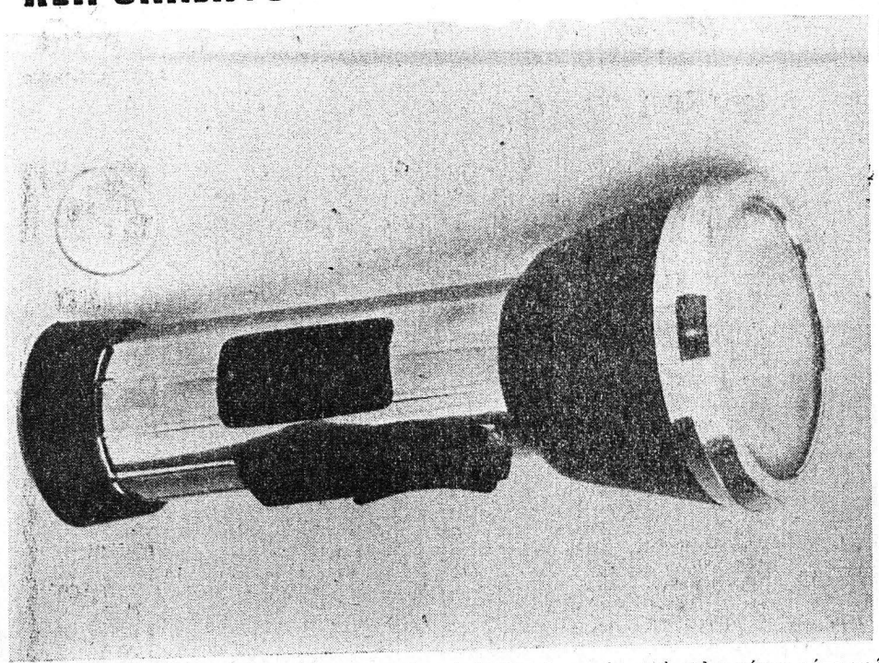

ΦΡΑΙΜΠΟΥΡΓΚ. — Οἱ ἀόμματοι θὰ μποροῦν ἀπὸ δῶ καὶ πέρα νὰ κρατοῦν ἀντὶ γιὰ μποστούνι, ἕνα μικρὸ ραντάρ, γιὰ νὰ ἀνιχνεύουν τὰ ἐμπόδια ποὺ βρίσκονται μπροστά τους. Τὸ ὄργανο αὐτὸ ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τοὺς φοιτητές τῆς εἰδικῆς σχολῆς στὸ Φούρτβανγκεν (Μέλανα Δρυμό), ποὺ ἔθεσαν σὰν σκοπὸ νὰ βροῦν γιὰ τοὺς 80.000 τυφλοὺς ποὺ ὑπάρχουν στὴν Δυτικὴ Γερμανία ἕνα οἰκονομικὸ καὶ ἁπλὸ μέσο προσανατολισμοῦ. Τὸ μηχάνημα, ποὺ εἶναι τοποθετημένο σ' ἕναν φακὸ τσέπης, λειτουργεῖ σὰν ἕνα ραντὰρ πλοίου, μόνον ποὺ ἀντὶ γιὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ μικρο—κύματα, ἔχει ὑπερηχητικὰ κύματα. Τὰ ἠχητικὰ σήματα ποὺ λαμβάνονται στὸ ραντὰρ τῶν τυφλῶν, μεταδίδονται περαιτέρω σέ ἕναν κινητήρα ταλαντώσεων — μίνι, ποὺ ταλαντεύεται τόσο γρήγορώτερα καὶ ἐντονώτερα, ὅσο πλησιάζει στὸ ἐμπόδιο. Ὁ τυφλὸς παίρνει τὰ σήματα μ' ἕνα λαστιχένιο πλῆκτρο ποὺ ἀκουμπάει μὲ τὸ δάχτυλο, μπορεῖ δέ ἀπὸ τὴν κίνηση τοῦ φακοῦ νὰ ἀναγνωρίσει τὸ ὕψος καὶ τὸ πλάτος τῶν ἐμποδίων ἀπὸ ἀπόσταση δύο μέτρων. Ἡ τιμὴ γιὰ τὸ ραντὰρ τῶν τυφλῶν θὰ ἀνέρχεται σέ 250 μάρκα περίπου.

Τὸ παιδὶ "πληρώνει„ ὅταν οἱ γονεῖς χωρίζουν

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ

Η ΧΩΡΙΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ: «Στὸν Πήτερ δὲν ἀρέσει ἡ γυναίκα, μὲ τὴν ὁποία συζεῖ ὁ πατέρας του. Τὸν μαλλώνει ποὺ κάνει φασαρία. Κι' ἔ, εἶπα, ὅλοι οἱ φίλοι του μένουν σ' αὐτὴ τὴ γειτονιά. Τὰ Σάββατα θέ νὰ παίζει μαζί τους μπάλλα. Ὅ ἂν τοῦ λέω πὼς πρέπει νὰ πάει στὸν πατέρα του, μοῦ ἀπαντάει ὅτι νοιώθει ἄρρωστος. Τί μπορῶ νὰ κάνω; Νὰ τὸν σέρνω μὲ τὰ ζόρι;».

Ο ΧΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ: «Θὰ πάω νὰ πάρω τὸ γό μου. Ὑποτίθεται, ὅτι πρέπει νὰ μένει μαζί μου κάθε δεύτερο Σαββατοκύριακο. Δὲν ἀνέχομαι νὰ ἀκούω τὴν πρώην γυναίκα μου νὰ τοῦ λέει: «Πές τοῦ πὼς δὲν θέλεις νὰ πᾶς μαζί του». Καὶ τὸ παιδὶ ἐπαναλαμβάνει: «Δὲν θέλω νὰ ἔρθω μαζί σου». Καὶ γυρίζω σπίτι μόνος μου».

Τελικά, στὶς περισσότερες περιπτώσεις, φαίνεται ὅτι τὴν πληρώνουν τὰ παιδιά.

Μιλᾶμε γιὰ τὸ διαζύγιο. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποστηρίξει ἀσφαλῶς, ὅτι ἕνα παντρεμένο ζευγάρι, ποὺ ἔχει παιδιά, ὅταν φτάσει κιά, γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, σὲ κρίση διάσταση καὶ διαφωνία, δὲν πρέπει νὰ χωρίσει.

Ἀλλὰ ἂν ἔχει κάποιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ παιδί ἢ τὰ παιδιά του, ἀφεῖλε νὰ ξέρει ὡρισμένα πολὺ βασικὰ πράγματα, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ἀποφασίσει νὰ προχωρήσει στὸ διαζύγιο.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Πρῶτα — πρῶτα πρέπει νὰ ρυθμιστεῖ τὸ θέμα τοῦ χώρου καὶ τοῦ περιβάλλοντος ποὺ θὰ ζήσει τὸ παιδί ἢ τὰ παιδιά, μετὰ τὸ διαζύγιο. Ἡ διαμάχη, ἀνάμεσα στοὺς γονεῖς, γιὰ τὸ θέμα αὐτό, ἡ προσφυγή στὰ δικαστήρια γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ εἶναι ὅ,τι χειρότερο μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει τὰ παιδιά.

Βέβαια ὑπάρχει, σὲ κάθε χώρα, ἡ σχετικὴ νομοθεσία ποὺ καθορίζει τὸ θέμα αὐτό. Ἀλλὰ τὸ καλύτερο εἶναι — ἂν βέβαια οἱ σχέσεις τῶν γονιῶν ἐξελιχθοῦν νὰ εἶναι τέτοιες ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ ψυχραιμία καί, κυρίως, χωρὶς ἐγωϊσμοὺς τὸ πρόβλημα τῆς μόνιμης διαμονῆς τῶν παιδιῶν — ἡ συνεννόηση νὰ γίνεται ἀνάμεσά τους, χωρὶς παρέμβαση τῶν δικαστηρίων.

Καὶ ἡ καλύτερη πάντα λύση εἶναι νὰ μὴν ἀπομακρυνθοῦν τὰ παιδιά, ἂν εἶναι δυνατόν, ἀπὸ τὸ περιβάλλον στὸ ὁποῖο ἔχουν μεγαλώσει καὶ ἔχουν συνηθίσει νὰ ζοῦν.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ψυχολόγοι, καὶ κοινωνιολόγοι ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι ἕνας γάμος ποὺ ἔχει δημιουργήσει παιδιά, δὲν τελειώνει ποτέ. Αὐτό, μὲ τὴν ἔννοια βέβαια, ὅτι οἱ γονεῖς καὶ πρώην σύζυγοι, εἶναι κανονικὰ ὑποχρεωμένοι, νὰ βρίσκονται σὲ ἐπαφὴ μέσω τῶν παιδιῶν, σὲ ὅλη τους τὴ ζωή.

Τὸ κακὸ στὶς περιπτώσεις αὐτὲς — ποὺ πρέπει ν' ἀποφεύγεται ὁπωσδήποτε — εἶναι ὅτι συνήθως οἱ διαζευγμένοι, κάτω ἀπὸ μιὰ παρατεταμένη ψυχολογικὴ ἐπίδραση, προσπαθοῦν νὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ τὸ παιδὶ ἢ τὰ παιδιά, τὶς ἐξελίξεις τῆς ἐρωτικῆς ζωῆς τοῦ πρώην συντρόφου. Καὶ μεταβάλλουν ἔτσι τὸ παιδὶ σὲ ἕνα εἶδος κατασκόπου.

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Κάτι ἄλλο ἐπίσης εἶναι πολὺ σημαντικὸ καὶ ἐπηρεάζει τὸ παιδί, γιατί, πέρα ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα ἐπιδρᾶ ἄσχημα ἐπάνω του. Οἱ χωρισμένοι γονεῖς προσπαθοῦν συνήθως νὰ κάνουν μεταξύ τους ἀνταγωνισμό, στὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ ἔκταση τοῦ ἐπηρεασμοῦ τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὸ διαζύγιο τῶν γονιῶν του εἶναι ἀδύνατο νὰ κωδικοποιηθεῖ. Ὑπάρχει πάντως σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις λίνο ἢ πολύ.

Ὑπάρχουν ὡρισμένες ἔννοιες, ποὺ ἡ διαμόρφωσή τους στὴ σκέψη καὶ κατὰ συνέπεια στὸ χαρακτήρα καὶ τὸ ὑπο υνείδητο τοῦ παιδιοῦ, δὲν μπορεῖ νὰ ὁριοθετηθοῦν ἀπόλυτα.

Τί σημαίνει γι' αὐτὸ "διαλυμένο σπίτι»; Τί σημαίνει «παιδὶ εὐτυχισμένο ἐδῶ ἀπὸ ἐκεῖ»;

Ἕνα εἶναι βέβαιο. Ὅτι συνήθως, γιὰ ἕνα τουλάχιστο χρονικὸ διάστημα, τὸ παιδὶ θὰ ζήσει, μετὰ τὸ διαζύγιο τῶν γονιῶν του, σὲ «σπίτι ἑνὸς γονέα».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ χρειάζεται μεγάλη προσοχή, ὅταν μάλιστα τὸ παιδὶ εἶναι σὲ ἡλικία ποὺ ἀρχίζει νὰ ἀναπτύσσεται ἡ ἀντίληψή του γύρω ἀπὸ τὶς ἐρωτικὲς σχέσεις.

Ὁ γονεὺς ποὺ ἔχει κρατήσει τὸ παιδί, καλὸ θὰ εἶναι ἰδιαίτερα προσεκτικὸς στὶς ἐρωτικὲς του σχέσεις μέσα στὸ σπίτι. Ὡρισμένοι ψυχολόγοι, κάνουν διαχωρισμοὺς ἂν τὸ παιδὶ εἶναι ἀγόρι ἢ κορίτσι καὶ ἂν μένει ἀντίστροφα τὸ πρῶτο μὲ τὴ μητέρα του καὶ τὸ δεύτερο μὲ τὸν πατέρα. Ἴσως, νὰ μὴν εἶναι ἄδικος ὁ διαχωρισμὸς αὐτός. Γενικότερα ὅμως, ἡ προσοχὴ κοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας καὶ στὴν περίπτωση τοῦ ἀγοριοῦ καὶ στὴν περίπτωση τοῦ κοριτσιοῦ, πρέπει νὰ εἶναι μεγάλη.

Ἕνα ἄλλο σημεῖο ποὺ πρέπει νὰ ἀπασχολήσει ἰδιαίτερα τὴν προσοχὴ τῶν χωρισμένων γονιῶν εἶναι τὸ νὰ μὴ δημιουργοῦν ἐλπίδες στὸ παιδὶ ὅτι πρόκειται νὰ τὰ ξαναφτιάξουν καὶ νὰ ξαναστήσουν σπίτι, ἂν δὲν πρόκειται καὶ σοβαρὸ τέτοιο.

Κάτι ποὺ πρέπει ἀπεσδήποτε ἐπίσης νὰ ἀποφεύγεται. Ἡ δημόσια τύπωση κατηγοριῶν ἀπὸ τὸν ἕνα γονιὸ γιὰ τὸν ἄλλο στὸ παιδί. Πρέπει νὰ τονισθεῖ ἐδῶ ὅτι στὶς περισσότερες τέτοιες περιπτώσεις, οἱ κατηγορίες ἐναντίον τοῦ ἄλλου γονιοῦ κατατίθενται στὸ ἀντίθετο ἀπόστολεσμα ἔστω καὶ μακροπρόθεσμα. Τελικὰ ὁ στόχος τῶν κατηγοριῶν γίνεται πιὸ συμπαθητικὸς στὸ παιδί.

Μεγάλο πρόβλημα γιὰ τὴν ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ χωρισμένων γονιῶν εἶναι καὶ ὁ δεύτερος γάμος τους. Καὶ πάλι θὰ πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι τὰ ὅρια τοῦ προβλήματος δὲν μποροῦν νὰ κωδικοποιηθοῦν. Τὰ πάντα ἐξαρτιῶνται — ἢ τουλάχιστον πολλὰ ἐξαρτιῶνται — ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τοῦ καινούργιου συντρόφου τοῦ γονέα καὶ ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ θὰ δείξει στὸ παιδί, εἰδικότερα ὅταν εἶναι σὲ μικρὴ ἡλικία.

Καὶ πάλι πρέπει νὰ ὑπογραμμισθεῖ ὅτι τὸ θέμα τοῦ παιδιοῦ χωρισμένων γονέων ἔχει τόσες εἰδικὲς πτυχὲς ποὺ εἶναι δύσκολες μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ χαρακτῆρα καὶ τὸ φέρσιμο τῶν γονιῶν, ὥστε δὲν μποροῦν νὰ διατυπωθοῦν γενικοὶ κανόνες. Τὰ λίγα ὅμως ποὺ ἀναφέραμε, ἔχουν μεγάλη σημασία καὶ μποροῦν νὰ βοηθήσουν πολὺ στὶς περιπτώσεις αὐτές.

ΑΝΟΙΞΙΣ

ΑΥΡΙΟΝ 8.45 —12.45

ΤΕΡΕΝΣ ΧΙΛΣ
ΚΛΑΟΥΣ ΚΙΝΣΚΙ
στὴν μεγαλύτερη περιπέτεια Φὰρ Οὐέστ

Ο ΑΓΡΙΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.45—12.45

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΥΤΣΑΣ
ΡΕΝΑ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΡΘΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΡΜΟΝΙΑ

ΣΗΜΕΡΟΝ 5.15—12.15
2 ΕΡΓΑ
1ον
Μιὰ θεάτρελλη κωμωδία
5 ΟΣΚΑΡ 2 ὧρες γέλιο
Μὲ τὸν ΒΕΓΓΟ

ΒΕΓΚ - ΚΟΝΓΚ
Ο ΚΩΜΙΚΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μὲ τὸν ΘΑΝΑΣΗ ΒΕΓΓΟ
2ον
Ἡ καλύτερη κωμωδία
ΧΟΝΔΡΟΥ — ΛΙΓΝΟΥ
Ο ΧΟΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΛΙΓΝΟΣ
ΜΑΡΔΓΚΟΙ ΓΙΑ ΚΛΑΜΑΤΑ

ΑΥΡΙΟΝ 6.15—12.15
Ἕνα καράτε ποὺ τσακίζει κόκκαλα
Ο ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ ΓΙΓΑΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ

ΑΕΛΛΩ

ΑΥΡΙΟΝ 8.45—12.30
ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.45—12.30
ΕΛΑ ΝΑ ΠΑΡΗΣ ΤΟΝ ΚΑΦΕ Σ' ΕΜΑΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΕΛΙΤ

ΑΥΡΙΟΝ 6.15—12.15
ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6—12.15
ΕΝΑΣ ΤΡΕΛΛΟΣ ΤΡΙΝΙΤΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΠΑΛΛΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ 6.15—12.15
Ο ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ Κ' ΕΓΩ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Μὲ τὸν ΜΠΡΟΥΣ ΛΑΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15—12.15
ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΑΝ ΤΟΝ ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Οἱ ρόκερς

Σκληροὶ καὶ ἐπιθετικοὶ καὶ ὀπαδοὶ τοῦ ρὸκ

ΑΝΕΡΓΟΙ ΚΑΤΑ ΚΑΝΟΝΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Δερμάτινα μπλουζόν, μεξικάνικες μπότες, κοντοκομμένα μαλλιὰ λουσμένα στὴν μπριγιαντίνη: αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκόνα τῶν «ρόκερς» ποὺ αὐξάνονται ὅσο διαρκεῖ ἡ οἰκονομικὴ κρίση. Ὀργανωμένοι σὲ συμμορίες, ὅπως οἱ «τέντυ — μπόϋς» τῆς δεκαετίας τοῦ 1950, μελλοντικοὶ προλετάριοι, γιοὶ προλετάριων, ἄνεργοι περιφέρονται στὸ Παρίσι καὶ στὰ περίχωρα, βρίσκοντας τὸν ἑαυτό τους στὴν κουλτούρα τοῦ σκληροῦ ρὸκ, ποὺ ἦταν στὴ μόδα πρὶν μιὰ εἰκοσαετία.

Ἡ παρουσία τους προκαλεῖ φόβο. Καὶ κεῖνοι νοιώθουν περηφάνεια ποὺ εἶναι διαφορετικοί, σκληροὶ κι' ἐπιθετικοί, ἀλλὰ καὶ κακία ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι τοὺς ἀντιμετωπίζουν μὲ περιφρόνηση. Ἀκόμα δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὰ εἴκοσί τους χρόνια, ἀλλὰ οἱ «ρόκερς» εἶναι ἤδη γερασμένοι γιὰ τὴν ἡλικία τους. Ἀποκομμένοι ἀπὸ τὴν ἀγορὰ ἐργασίας, τὰ ἐκπαιδευτήρια καὶ τὴν οἰκογένεια, περιφέρονται ἄσκοπα στοὺς δρόμους καὶ στοὺς σταθμοὺς τοῦ μετρό, βλέποντας τὶς μέρες τους νὰ κυλᾶνε ἄδειες, ἴδιες. Κλασικὴ περίπτωση «ρόκερ» εἶναι ὁ 17χρονος Νουρεντίν, ποὺ ἔχει ἤδη στὸ ἐνεργητικό του μιὰ ληστεία. Μὲ τὰ χρήματα τῆς ληστείας "ἔζησε γιὰ ἕνα μῆνα μεγάλη ζωή», ὅπως λέει ὁ ἴδιος:

«Ἔτρωγα, ἔτρωγα, εἶναι ἀπίστευτο τὶ μεγάλες ποσότητες μποροῦσα νὰ καταβροχθίσω. Καὶ ὅπου πήγαινα, πλήρωνα αὐτὰ ποὺ ἀγόραζα. Τὶ εὐχαρίστηση ποὺ ἔνοιωθα ὅταν πλήρωνα...».

Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του, ὁ Νουρεντίν, ποὺ δὲν ἔχει γνωρίσει ποτὲ τοὺς γονεῖς του, κοιμᾶται στοὺς πάγκους τῶν σταθμῶν τοῦ μετρό, ἢ κάτω ἀπὸ τὶς γέφυρες. «Ὅταν βλέπω τοὺς ἀλῆτες, μὲ πιάνει τρόμος. Λέω στὸν ἑαυτό μου: Ὄχι, δὲν θὰ καταντήσεις ἔτσι κι' ἐσύ...».

Ὁ Φιλίπ, ὁ σύντροφος τοῦ Νουρεντίν, εἶναι ἕνας «σκληρὸς ρόκερ», ποὺ βρίζει στὸν δρόμο τοὺς πολίτες καὶ τοὺς ἀστυφύλακες καὶ καταπίνει ἀμφεταμίνες γιὰ νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὴν μιζέρια του. Καὶ οἱ δυὸ μαζί, ἐπιτίθενται στοὺς περαστικούς, τὰ βράδια, γιὰ νὰ «βγάλουν τὸ μεροκάματο».

«Ὅταν ἔχω λεφτά, δὲν κλέβω. Ἐγὼ δὲν εἶμαι κλέφτης. Ὅταν ὅμως δὲν ἔχω, τί νὰ κάνω, πρέπει νὰ φάω...», λέει ὁ Φιλίπ. Ἔχουν ὅμως, καὶ οἱ «ρόκερς», τὴν δική τους «ἠθική», ποὺ ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὴν ἀνηθικότητα τῶν νεότερων ρόκερς.

Οἱ 14χρονοι καὶ οἱ 15χρονοι ρόκερς ἔχουν ἀπογοητεύσει τοὺς 18χρονους. «Ἐπιτίθενται σ' ἕνα ἄτομο, δέκα—δέκα μαζί. Ἐπιτίθενται ἀκόμα καὶ στὶς γυναῖκες, καὶ στοὺς γέρους», λέει ἀγανακτισμένος ὁ Φιλίπ. «Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶναι φυσικὸ νὰ βγάλουν οἱ ρόκερς τὴ φήμη τοῦ ἀλήτη». συμπληρώνει....

Ὁ Τζώννυ, 18 χρονῶν, ἔχει δική του συμμορία. Μέλη της εἶναι παιδιὰ μεταναστῶν, ἀνέργων — ὅπως ἄλλωστε ὅλοι οἱ ρόκερς. Μισοῦν θανάσιμα τοὺς «πάνκ» μίσος ποὺ τροφοδοτεῖται ἀπὸ τὸν ἀπόηχο ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, ὅπου οἱ ἐκεῖ «πάνκ» συγκρούονται μὲ τοὺς ντόπιους τέντυ-μπόϋς. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ προκλητικότητα καὶ ἡ ἐπιθετικότητα τῶν Ἄγγλων πάνκ δὲν ἔχει ἀκόμα «προσβάλλει» τοὺς Γάλλους ρόκερς.

Οἱ μεταξύ τους συγκρούσεις πηγάζουν ἀπὸ τὴν διάθεση ἐκτόνωσης περισσότερο, παρὰ ἀπὸ οὐσιαστικὲς αἰτίες.

Οἱ μεγαλύτερες ἀντιζηλίες ξεκινοῦν ἀπὸ τὶς συμμορίες τῶν προαστίων καὶ τὶς συμμορίες τοῦ Παρισιοῦ, ποὺ ἡ κάθε μιὰ μὲ τὴ σειρά της προσπαθεῖ νὰ ἐπεκτείνει τὴ «ζώνη ἐπιρροῆς της».

Κεντρικὰ θέματα συζήτησης τῶν ρόκερς εἶναι ἡ μουσικὴ ρὸκ καὶ οἱ μοτοσυκλέττες. Ὀνειρό τους νὰ ἀποκτήσουν μιὰ ἀπὸ τὶς μοτοσυκλέττες, ποὺ χαζεύουν μὲ τὶς ὧρες στὶς βιτρίνες τῶν ἀντιπροσωπειῶν.

Ὅσο γιὰ τὶς κοπέλλες, ἡ «γυναίκα εἶναι πολύτιμη, ὅταν τὴν ἀποκτήσεις, τὴν διατηρεῖς», εἶναι ἡ ὄψη τους. Στὸ κλάμα, ὅπου συγκεντρώνονται γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἀγαπημένη τους ρόκ, οἱ κοπέλλες ἔχουν ἕνα βαρυεστημένο βλέμμα, καὶ φορεῖν τὰ ψηλοτάκουνα παπούτσια καὶ τὰ φαρδιὰ φορέματα μὲ τὰ φουρώ, ποὺ ἔκαναν θραύση τὴν δεκαετία τοῦ 1950. Τὰ ἀγόρια, κάνουν ἐπίδειξη ἀρρενωπότητας. συναγωνισμὸ μπλουζόν καὶ χτενίσματος. Ἡ μόδα τους ἀπαιτεῖ κοντοκομμένα μαλλιὰ μὲ τὸ τσουλούφι σὲ στὺλ Ἔλβις Πρίσλεϋ στὰ χρόνια τῆς δόξας του. Οἱ περισσότεροι εἶναι ζευγαρωμένοι, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐπιδίδονται σὲ ἀχόδια καὶ φιλιά. Μία μόνο κοπέλλα κάθεται μόνη της, χωρὶς συνοδό. Ὅταν τὸ πὶκ — ἀπ ἀρχίζει τὸ σλόου, τὴν πλησιάζει ἕνα ἀγόρι νὰ χορέψουν. Ἐκείνη, δέχεται. Δεύτερο σλόου, δεύτερο ἀγόρι, τρίτος χορός, τρίτος καβαλιέρος, ὅταν ἐαφνικὰ καμμιὰ τριανταριὰ νεαροὶ ὁρμοῦν πρὸς τὸ μέρος της. Τελικὰ ὁ χορὸς κατέληξε ἐκεῖνη τὴ βραδιὰ σὲ καυγά.

Ἡ κοπέλλα δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει τὸ γιατί. "Δὲν γνωρίζεις τοὺς νόμους μας», τῆς ἐξηγεῖ ἕνας 15χρονος. «Στὴν προκειμένη περίπτωση τὸ νόμο τοῦ χοροῦ. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἔρθεις ἐδῶ χωρὶς τὸ ἀγόρι σου. Καὶ ὅταν χορεύεις μὲ πολλοὺς, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀγόρι. Καὶ τότε, ὅλοι πέφτουν πάνω σου...».

Τί εἶναι τελικὰ οἱ ρόκερς; Τὴν ἀπάντηση τὴ δίνει ἕνας ἐκπρόσωπός τους, ὁ Τζώννυ «Γίνεσαι αὐτόματα ρόκερ, ὅταν δὲν ἔχεις χρήματα, ὅταν δὲν ἔχεις τίποτα δικό σου.....».

Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι τιμοῦν τὸν Μιχ. Τεριάδη

ΒΟΝΝΗ. ('Ιδ. Ὑπ.). Ὁ γνωστὸς Ἕλληνας ἐκτιμητὴς μοντέρνας τέχνης Μιχαὴλ Τεριάδης ('Ελευθεριάδης) τιμήθηκε γιὰ τὴν 80ὴ ἐπέτειο τῆς γεννήσεώς του μὲ εἰδικὴ ἔκθεση ποὺ ὀργάνωσαν ὁ Γαλλικὸς Σύνδεσμος Καλλιτεχνικῆς Δραστηριότητας μαζὶ μὲ τὸ Γαλλικὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἔκθεση ἔγινε στὴ Βόννη τὸ Μάρτιο, στὸ Μποτρόπ τὸν Ἀπρίλιο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μεταφέρθηκε στὸ Βερολίνο. Ὁ Τεριάδης γεννήθηκε στὴ Λέσβο τὸ 1897, καὶ σέ ἡλικία 18 ἐτῶν πῆγε στὸ Παρίσι νὰ σπουδάσει νομικά, ἀλλὰ γρήγορα στράφηκε πρὸς τὶς τέχνες. Ἄρχισε νὰ γράφει τὴν καλλιτεχνικὴ σελίδα στὴ γαλλικὴ ἐφημερίδα «Ὁ Ἀνένδοτος» καὶ προχώρησε ὡς συντάκτης τῶν καλλιτεχνικῶν περιοδικῶν «Τετράδια Τέχνης» καὶ «Μινώταυρος», ἀκόμα καὶ ὡς ἐκδότης τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Βέρβ». Ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τῆς καρριέρας του ἦταν νὰ πείσει γνωστοὺς ζωγράφους νὰ γράψουν βιβλία, τὰ ὁποῖα ἐξέδιδε ὁ ἴδιος. Σκοπός του ἦταν νὰ ἀναβιώσει σέ σύγχρονη μορφὴ τὴν παράδοση τοῦ μεσαιωνικοῦ βιβλίου τῶν «ὡρῶν» καὶ ἄφηνε τὸν ἐκδότη νὰ ἐπιμεληθεῖ τὴν ἔκδοση ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές της: Τυπογραφεῖο, ὀπτικὸ περιεχόμενο καὶ βιβλιοδεσία.

Ἡ «Βίβλος» τοῦ Σαγκάλλ εἶναι τὸ πιὸ φημισμένο ἔργο αὐτῆς τῆς σειρᾶς. Ἡ ἔκθεση περιλαμβάνει ἐπίσης τὸ «Τζάζ» τοῦ Ματίς, τὸ «Οὔμπρου ρουά» τοῦ Μιρό, εἰκόνες τσίρκων τῶν Λεζὲρ καὶ Σαγκάλλ, «Τὸ τραγούδι τῶν νεκρῶν» τοῦ Πικάσσο, τὸ «Παρίσι χωρὶς τέλος» τοῦ Τζιακομέττι καὶ σειρὲς ἀπὸ τοὺς Μπονὰρ καὶ Ρουὸ στὶς γραφικὲς τέχνες τοῦ 1977. Πάνω ἀπὸ χίλια ἀκόμα ἐκθέματα δείχνουν τὴ δουλειὰ τοῦ Τεριάδη μὲ συγγραφεῖς ὅπως οἱ Βαλερύ, Μπρετόν, Ρίντ Κλωντέλ. Σάρτρ καὶ Μαλρὼ καὶ μὲ τοὺς φωτογράφους Καρτιέ — Μπρεσσὸν καὶ Ζιζέλ Φρόϋντ. Ἡ ἔκθεση ἔχει τίτλο: «Τιμὴ στὸν Τεριάδη» καὶ συνοδεύεται ἀπὸ κατάλογο ποὺ περιλαμβάνει συνοπτικὲς πληροφορίες γιὰ τὰ περιοδικὰ στὰ ὁποῖα ἔγραψε ὁ Τεριάδης.

Ὁ Χένρυ Κίσσινγκερ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπηρεάζει τὴν παγκόσμια πολιτική

ΛΟΓΩ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΤΕΡ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στὴν ἰσραηλινὴ πρεσβεία τῆς Οὐάσιγκτον, οἱ δημοσιογράφοι εἶχαν ἤδη πάρει συνεντεύξεις ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸ τοῦ Ἰσραὴλ κ. Μεναχὲμ Μπέγκιν, τὸν Ἀμερικανὸ ἀντιπρόεδρο κ. Οὐῶλτερ Μόνταιλ, τοὺς γερουσιαστὲς Ἔντουαρντ Κέννεντυ καὶ Τσὰρλς Πέρσυ, ἀλλὰ δὲν ἔφευγαν. Κάτι τοὺς ἔλεγε ὅτι ἡ «εἴδηση» δὲν εἶχε βγεῖ ἀκόμα. Καὶ τότε, ὁ Χένρυ Κίσσινγκερ — μαυρισμένος ἀπὸ τὸν ἥλιο — μπῆκε στὴν πρεσβεία. Ὅλοι οἱ ἄλλοι παρευρισκόμενοι «ἔσβησαν». Οἱ δημοσιογράφοι καὶ οἱ κάμεραμεν τὸν περικύκλωσαν: Ποιὰ ἦταν ἡ γνώμη τοῦ Χένρυ Κίσσινγκερ γιὰ τὶς συνομιλίες Κάρτερ — Μπέγκιν;

Ὁ «ἄσσος» τῆς διπλωματίας δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Λίγες ὧρες νωρίτερα, εἶχε συνομιλήσει μὲ τὸν Μεναχὲμ Μπέγκιν, γιὰ δεύτερη φορὰ μέσα σὲ τρεῖς μέρες. Καμμιὰ ἄλλη προσωπικότητα τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶχε ἀνταλλάξει ἀπόψεις μὲ τὸν Ἰσραηλινὸ πρωθυπουργό, πρὶν καὶ μὲ τὰ τὶς διαπραγματεύσεις του μὲ τὸν Λευκὸ Οἶκο. Ὁ Κίσσινγκερ εἶχε ἀκόμα συνάντηση μὲ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σάϋρους Βάνς, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνημέρωσε γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν, στὸ Λευκὸ Οἶκο.

«Δὲν εἶμαι καθόλου ἀποκαρδιωμένος», εἶπε τέλος ὁ Κίσσινκερ. «Πρόκειται γιὰ δύσκολες διαπραγματεύσεις, ἀλλὰ ὅλες δὲν εἶναι δύσκολες; Στὴν οὐσία ἡ σύνταξη τῆς συμφωνίας βρίσκεται πολὺ κοντά. Θὰ νὰ χάσει κανεὶς τὴν αἰσιοδοξία του».

Στὴν πραγματικότητα, ὁ Κίσσινγκερ ἦταν ἀπογοητευμένος. Οἱ συνομιλίες του μὲ τὸν Μπέγκιν καὶ τὸν Βάνς, τὸν εἶχαν πείσει ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος καὶ ὁ Ἰσραηλινὸς πρωθυπουργὸς ἔχασαν μιὰ νέα εὐκαιρία γιὰ τὴν εἰρηνικὴ διευθέτηση τοῦ Μεσανατολικοῦ προβλήματος... Ὁ Κίσσινγκερ ἤξερε ὅτι οἱ δηλώσεις του στὸν Τύπο θὰ γίνονταν ἀντικείμενο ἀναλύσεων στὴν Ἱερουσαλὴμ στὸ Κάϊρο, στὴ Μόσχα ἀκόμα καὶ στὸν Λευκὸ Οἶκο. Ὅπως ἕνας ἀστραπὴ ἀπὸ μαῦρα σύννεφα προσαρμόζεται στὸ περιβάλλον. Ἔτσι καὶ κεῖνος ἐμπῆκε στὸ πετρί» τοῦ γνωστοῦ του ρόλου τοῦ «διπλωμάτη— βεντέτα», γιὰ νὰ μεταφέρει στὴν κοινὴ γνώμη ἕνα καθησυχαστικὸ μήνυμα...

Μὲ τὶς μυστικὲς συμβουλὲς του καὶ μὲ τὰ δημόσια σχόλια του νὰ τὴν χθεσινὴ καὶ τὴν σημερινὴ δραστηριότητα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, γενικὰ καὶ στὰ Βιετνάμ, στὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ στὴν Ἀφρική, ἰδιαίτερα, ὁ Χένρυ Κίσσινγκερ ἐξακολουθεῖ νὰ παίζει ἕνα σημαντικὸ ρόλο στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς διεθνοῦς κοινότητας. Ὁρισ